

2025/2520

16.12.2025

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/2520

z dnia 15 grudnia 2025 r.

**ustanawiające środki zapobiegające zadomowieniu się i rozprzestrzenianiu się na terytorium Unii
Aromia bungii (Faldermann) oraz środki zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania się tego
agrofaga na niektórych obszarach wyznaczonych, a także uchylające decyzję wykonawczą
(UE) 2018/1503**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 1 lit. a)–f) i art. 28 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1503⁽²⁾ ustanowiono środki zapobiegające wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Aromia bungii* (Faldermann) („określony agrofag”). Jest to agrofag wysoce niszczycielski dla gatunków roślin *Prunus* na terytorium Unii.
- (2) W części B załącznika II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2072⁽³⁾ ustanowiono wykaz agrofagów kwarantannowych dla Unii, których występowanie stwierdzono na terytorium Unii.
- (3) Określony agrofag jest ujęty w części B załącznika II do tego rozporządzenia, ponieważ wiadomo, że występuje on na niektórych częściach terytorium Unii. Jest on również wymieniony w załączniku do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1702⁽⁴⁾ jako agrofag priorytetowy.
- (4) Rośliny żywicielskie, które w przeszłości uznano za porażone określonym agrofagiem na terytorium Unii, najprawdopodobniej przyczyniają się do jego rozprzestrzeniania się („określone rośliny”). Powinny one podlegać corocznym kontrolom występowania oraz pewnym środkom zwalczania lub ograniczania rozprzestrzeniania, zależnie od przypadku, na obszarach wyznaczonych.
- (5) W kontekście przypadków stwierdzenia występowania określonego agrofaga na terytorium Unii wykaz określonych roślin należy rozszerzyć, tak aby obejmował on wszystkie gatunki *Prunus*, i nie należy już wykluczać *Prunus laurocerasus*.
- (6) Aby zapewnić wczesne wykrywanie i zwalczanie określonego agrofaga na terytorium Unii, tam, gdzie nie stwierdzono występowania określonego agrofaga, państwa członkowskie powinny przeprowadzać coroczne kontrole występowania. By takie kontrole były jak najbardziej skuteczne, powinny obejmować wszystkie określone rośliny. Kontrole te powinny opierać się na doradztwie naukowym Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) zawartym w Ogólnych wytycznych dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2031/oj>.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1503 z dnia 8 października 2018 r. ustanawiająca środki zapobiegające wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Aromia bungii* (Faldermann) (Dz.U. L 254 z 10.10.2018, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2018/1503/oj).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2072 z dnia 28 listopada 2019 r. ustanawiające jednolite warunki wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2008 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2019 (Dz.U. L 319 z 10.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2072/oj).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1702 z dnia 1 sierpnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 przez ustanowienie wykazu agrofagów priorytetowych (Dz.U. L 260 z 11.10.2019, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/1702/oj).

⁽⁵⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), Ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin, 8 września 2020 r.; DOI:10.2903/sp.efsa.2020.EN-1919.

- (7) W celu przyciągnięcia określonego agrofaga, a tym samym wytyczenia obszaru jego występowania w przypadku stwierdzenia występowania, można wykorzystać określone rośliny.
- (8) Ponadto zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/2031 każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje plan awaryjny dla każdego agrofaga priorytetowego, który może zostać zawleczony i zadomowić się na jego terytorium. W oparciu o doświadczenia zdobyte w związku z poprzednimi pojawami należy przyjąć przepisy szczegółowe wdrażające art. 25 rozporządzenia (UE) 2016/2031 dotyczące sporządzenia kompleksowego planu awaryjnego w przypadku stwierdzenia występowania określonego agrofaga w Unii.
- (9) Aby zapobiec rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga na terytorium Unii z uwzględnieniem jego zdolności rozprzestrzeniania się, szerokość strefy buforowej należy ustalić na co najmniej 2 km od granic strefy porażenia.
- (10) Aby zapewnić natychmiastowe stosowanie środków zwalczania i zapobiec dalszemu rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga na pozostałą część terytorium Unii, należy ustanowić przepisy dotyczące corocznych kontroli występowania na obszarach wyznaczonych. Aby dostosować przepisy do najbardziej aktualnych dowodów naukowych i technicznych, należy oprzeć je na opracowanych przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) Ogólnych wytycznych dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin.
- (11) Aby zapewnić proporcjonalną reakcję na zagrożenie fitosanitarne, należy ustanowić przepisy dotyczące zmniejszenia wielkości obszarów wyznaczonych, odstępstw od ich ustanawiania oraz ich znoszenia. Należy ustanowić szczegółowe warunki stosowania tych przepisów oraz odstępstw w celu zapewnienia, aby określony agrofag nie rozprzestrzenił się na pozostałą część terytorium Unii.
- (12) Przy pojedynczych przypadkach stwierdzenia występowania określonego agrofaga na terytorium Unii ustanowienie obszaru wyznaczonego nie powinno być wymagane, jeżeli określony agrofag może zostać wyeliminowany z przedmiotowych roślin oraz jeżeli istnieją dowody potwierdzające, że porażenie tych roślin nastąpiło przed ich wprowadzeniem na dany obszar lub że nie oczekuje się, że ten przypadek stwierdzenia występowania doprowadzi do zadomowienia się. Jest to najbardziej proporcjonalne podejście, o ile kontrole występowania przeprowadzane na danym obszarze potwierdzają brak określonego agrofaga. W bardzo szczególnych przypadkach, gdy można jednoznacznie wykluczyć pojawienie się i rozprzestrzenianie się określonego agrofaga, a odnośne ryzyko uznaje się za znikome, taki nadzór nie jest jednak uzasadniony i w związku z tym nie powinien być wymagany.
- (13) Na niektórych obszarach Unii zwalczenie określonego agrofaga nie jest już możliwe. Zamiast środków zwalczania dane państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość zastosowania środków ograniczających rozprzestrzenianie tego agrofaga na tych obszarach.
- (14) Środki na obszarach wyznaczonych objętych ograniczaniem rozprzestrzeniania powinny być mniej rygorystyczne niż środki zwalczania, ale powinny zapewnić podejście oparte na starannej kontroli występowania i podejmowanie działań zabezpieczających, głównie w odpowiednich strefach buforowych, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga na pozostałą część terytorium Unii.
- (15) Mając na uwadze, że środki dotyczące obszarów wyznaczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania są mniej rygorystyczne niż środki dotyczące obszarów wyznaczonych do celów zwalczania, szerokość strefy buforowej należy zwiększyć do co najmniej 4 km w celu zapewnienia, aby określony agrofag nie rozprzestrzenił się poza te obszary wyznaczone.
- (16) Państwa członkowskie powinny zgłosić Komisji i pozostałym państwom członkowskim każdy obszar wyznaczony do celów ograniczania rozprzestrzeniania, który mają zamiar wytyczyć lub zmienić, aby Komisja mogła uzyskać ogólny rozprzestrzeniania się określonego agrofaga na terytorium Unii oraz aby mogła włączyć ten obszar do wykazu obszarów wyznaczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania.
- (17) Aby zapewnić natychmiastowe usuwanie porażonych roślin i zapobiegać dalszemu rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga na pozostałym terytorium Unii, kontrolę stref buforowych należy przeprowadzać co roku w najbardziej odpowiednim okresie danego roku i z wystarczającą intensywnością, z uwzględnieniem możliwości dalszego monitorowania przez właściwe organy określonych roślin w strefach porażenia w celu ograniczenia rozprzestrzeniania.
- (18) Aby zapobiec ewentualnemu rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga poza obszary wyznaczone, intensywność kontroli występowania wokół miejsc produkcji na obszarach wyznaczonych powinna być większa niż w pozostałej części tych obszarów.

- (19) Środki przewidziane w decyzji wykonawczej (UE) 2018/1503 dotyczące wprowadzania do Unii i przemieszczania w Unii określonych roślin zawarto w załącznikach VII i VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072. Wymogi dotyczące kontroli występowania, a także dotyczące zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania określonego agrofaga należy zaktualizować zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/2031 i zastąpić środkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (20) Należy zatem uchylić decyzję wykonawczą (UE) 2018/1503.
- (21) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące kontroli występowania na podstawie opracowanej przez Urząd karty kontroli występowania agrofaga dotyczącej *Aromia bungii* ⁽⁶⁾ oraz opracowanych przez Urząd Ogólnych wytycznych dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania ⁽⁷⁾ powinny obowiązywać od dnia 1 stycznia 2027 r., aby właściwe organy miały wystarczająco dużo czasu na zaplanowanie takich kontroli, przygotowanie ich projektu i przeznaczenie wystarczających środków na ich przeprowadzenie.
- (22) Sprawozdawczość na potrzeby kontroli występowania na obszarach wyznaczonych powinna być prowadzona w jednolity sposób, aby zapewnić spójność i harmonizację, w związku z czym należy przewidzieć specjalny formularz.
- (23) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się środki zapobiegające zdomowieniu i rozprzestrzenianiu się na terytorium Unii *Aromia bungii* (Faldermann), środki zwalczania tego agrofaga w przypadku stwierdzenia jego występowania na tym terytorium oraz środki ograniczania rozprzestrzeniania się tego agrofaga, gdy jego zwalczenie nie jest już możliwe.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „określony agrofag” oznacza *Aromia bungii* (Faldermann);
- 2) „określone rośliny” oznaczają rośliny przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, których średnica łodygi lub szyi korzeniowej w najgrubszym miejscu wynosi co najmniej 1 cm, należące do gatunków *Prunus* spp.;
- 3) „rośliny wskaźnikowe” oznaczają określone rośliny sadzone specjalnie na potrzeby wczesnego wykrywania określonego agrofaga i wykorzystywane do celów kontroli występowania;
- 4) „określone drewno i drewniany materiał opakowaniowy” oznaczają drewno i drewniany materiał opakowaniowy *Prunus* spp.;
- 5) „obszar wyznaczony do celów ograniczania rozprzestrzeniania” oznacza obszar, na którym zwalczenie określonego agrofaga jest niemożliwe, wymieniony w załączniku I.

⁽⁶⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), de la Peña E, Schrader G i Vos S, 2021. Karta kontroli występowania agrofaga dotycząca *Aromia bungii*. Publikacja dodatkowa EFSA 2021:EN-6914. Dostępna na stronie internetowej: <https://efsa.europa.eu/plants/planthealth/monitoring/surveillance/aromia-bungii>. Ostatnia aktualizacja: 26 stycznia 2021 r.

⁽⁷⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), Ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin, 8 września 2020 r.; DOI:10.2903/sp.efsa.2020.EN-1919.

ROZDZIAŁ II

COROCZNE KONTROLE WYSTĘPOWANIA OKREŚLONEGO AGROFAGA NA TERYTORIUM UNII I PLANY AWARYJNE

Artykuł 3

Kontrole występowania na terytorium Unii poza obszarami wyznaczonymi

1. Właściwe organy przeprowadzają na obszarach swoich terytoriów, na których nie stwierdzono określonego agrofaga, oparte na analizie ryzyka coroczne kontrole występowania dotyczące określonych roślin, pod kątem występowania tego agrofaga.

2. Projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek w ramach tych kontroli pozwala na wykrycie – w danym państwie członkowskim i przy wystarczającym poziomie pewności – niskiego poziomu występowania porażonych roślin.

Ich podstawę stanowią Ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin wydane przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”).

3. Kontrole występowania przeprowadza się:

- a) na podstawie poziomu jednostronnego zagrożenia fitosanitarnego;
- b) na otwartej przestrzeni, na obszarach naturalnych i miejskich, a także w szkółkach, centrach ogrodnictwa, ośrodkach handlowych, tartakach drewna liściastego, miejscach przechowywania towarów związanych z drewnianym materiałem opakowaniowym lub handlu takimi towarami oraz, w stosownych przypadkach, w innych odpowiednich miejscach;
- c) w odpowiednim czasie w danym roku pod względem możliwości wykrycia określonego agrofaga, biorąc pod uwagę biologię tego agrofaga, występowanie i biologię określonych roślin, a także informacje naukowe i techniczne, o których mowa w karcie kontroli występowania agrofaga *Aromia bungii* opracowanej przez Urząd.

4. Kontrole występowania polegają na:

- a) ocenie wizualnej określonych roślin; oraz
- b) w stosownych przypadkach – zakładaniu pułapek i pobieraniu próbek oraz badaniu.

W stosownych przypadkach jako uzupełnienie ocen wizualnych można wykorzystać specjalnie wyszkolone psy tropiące.

Artykuł 4

Plany awaryjne

Każde państwo członkowskie przewiduje w swoim planie awaryjnym, jak przewidziano w art. 25 rozporządzenia (UE) 2016/2031:

- a) zwalczanie określonego agrofaga, jak określono w art. 9;
- b) niezbędne zasoby, które mają być udostępniane, i procedury udostępniania tych zasobów w przypadku potwierdzenia lub podejrzenia występowania określonego agrofaga;
- c) procedury identyfikacji właścicieli roślin, które mają zostać usunięte, powiadamiania o nakazie usunięcia i dostępu do własności prywatnej, jeżeli należy zastosować środki w związku z wykryciem określonego agrofaga.

Państwa członkowskie w razie potrzeby aktualizują corocznie swoje plany awaryjne.

ROZDZIAŁ III

OBSZARY WYZNACZONE

Artykuł 5

Ustanowienie obszarów wyznaczonych

1. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania określonego agrofaga dane państwo członkowskie niezwłocznie ustanawia obszar wyznaczony do celów zwalczania określonego agrofaga.
2. Po urzędowym potwierdzeniu występowania określonego agrofaga i ustanowieniu obszaru wyznaczonego, o którym mowa w ust. 1, właściwe organy niezwłocznie określają poziom porażenia w drodze badania dotyczącego wytyczenia granic.
3. Jeżeli na podstawie wyników kontroli występowania, o której mowa w art. 3, w ciągu co najmniej czterech kolejnych lat właściwy organ stwierdzi, że poziom porażenia określonym agrofagiem uniemożliwia jego zwalczenie, właściwy organ może podjąć decyzję o zmianie systemu na ograniczanie rozprzestrzeniania. W takich przypadkach właściwy organ niezwłocznie przekazuje Komisji szczegółowe informacje na temat nowego obszaru wyznaczonego do celów ograniczania rozprzestrzeniania, który zamierza wyznaczyć lub zmienić, aby obszar ten został włączony do wykazu obszarów wyznaczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania w załączniku I.
4. Obszar wyznaczony obejmuje:
 - a) strefę, w której występują wszystkie porażone rośliny oraz wszystkie określone rośliny narażone na porażenie w promieniu co najmniej 100 m wokół porażonych roślin („strefa porażenia”);
 - b) strefę buforową:
 - (i) o szerokości co najmniej 2 km od granicy strefy porażenia w przypadku obszaru wyznaczonego do celów zwalczania określonego agrofaga;
 - (ii) o szerokości co najmniej 4 km od granicy strefy porażenia w przypadku obszaru wyznaczonego do celów ograniczania rozprzestrzeniania.
5. Obszar wyznaczony wytycza się w oparciu o:
 - a) podstawy naukowe, biologię określonego agrofaga, stopień porażenia, szczególne rozmieszczenie określonych roślin na danym obszarze oraz dowody wskazujące na zdomowienie się określonego agrofaga;
 - b) badanie dotyczące wytyczenia granic w połączeniu z projektem i planem pobierania próbek umożliwiającymi wykrycie, przy poziomie ufności wynoszącym 95 %, występowania porażonych roślin na poziomie 1 %;
 - c) opracowane przez Urząd Ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania.
6. W celu zastosowania środków zwalczania, o których mowa w art. 9, szerokość strefy buforowej można zmniejszyć do nie mniej niż 1 km, jeśli właściwy organ stwierdzi, że zwalczenie określonego agrofaga jest możliwe, biorąc pod uwagę okoliczności pojawu, takie jak jego skala i miejsce, stopień porażenia lub liczba i rozmieszczenie określonych roślin.

W przypadku obszaru wyznaczonego do celów ograniczania rozprzestrzeniania szerokość strefy buforowej można zmniejszyć do nie mniej niż 2 km, jeśli właściwy organ uzna tę odległość za odpowiednią na potrzeby ograniczania rozprzestrzeniania określonego agrofaga, biorąc pod uwagę okoliczności pojawu, takie jak jego skala i miejsce, stopień porażenia lub liczba i rozmieszczenie określonych roślin.

W obrębie obszarów wyznaczonych właściwe organy zapewniają, aby ogół społeczeństwa i podmioty profesjonalne wiedziały o wytyczeniu obszarów wyznaczonych.

Artykuł 6

Odstępstwa od ustanawiania obszarów wyznaczonych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 właściwy organ może podjąć decyzję o nieustanawianiu wyznaczonego obszaru, jeżeli istnieją dowody na to, że:
 - a) określony agrofag został wprowadzony na obszar z roślinami, drewnem lub drewnianym materiałem opakowaniowym, na których został znaleziony, a te rośliny, drewno lub drewniany materiał opakowaniowy zostały porażone przed ich wprowadzeniem na dany obszar i nie doszło do namnażania określonego agrofaga lub jest to odosobniony przypadek stwierdzenia występowania, co do którego nie oczekuje się, że doprowadzi do zadomowienia się; oraz
 - b) nie doszło do zadomowienia się określonego agrofaga, a rozprzestrzenianie się i udane rozmnażanie określonego agrofaga nie jest możliwe ze względu na jego biologię, na podstawie wyników specjalnego badania i zastosowanych środków zwalczania.
2. W przypadku gdy właściwy organ korzysta z odstępstwa przewidzianego w ust. 1:
 - a) wprowadza natychmiastowe środki w celu zapewnienia szybkiego zwalczania określonego agrofaga i wykluczenia możliwości jego rozprzestrzeniania się;
 - b) przez co najmniej jeden cykl życia określonego agrofaga i dodatkowo jeden rok, a nie mniej niż przez cztery kolejne lata, kontroluje obszar o szerokości co najmniej 1 km wokół porażonych roślin lub miejsca, w którym wykryto określonego agrofaga, a co najmniej przez pierwszy okres lotu określonego agrofaga robi to regularnie i intensywnie, zgodnie z art. 3;
 - c) identyfikuje pochodzenie porażenia, badając określone rośliny, określone drewno lub drewniany materiał opakowaniowy wokół miejsca stwierdzenia występowania pod kątem wszelkich oznak porażenia, w tym poprzez ukierunkowane pobieranie próbek prowadzące do zniszczenia badanych roślin w wyniku ich przecięcia, w celu usunięcia larw;
 - d) podnosi świadomość społeczną na temat zagrożeń związanych z określonym agrofagiem; oraz
 - e) wprowadza wszelkie inne środki, które mogą pomóc w zwalczaniu określonego agrofaga, zgodnie z międzynarodowym standardem dla środków fitosanitarnych („ISPM”) nr 9 ⁽⁸⁾ i z zastosowaniem zintegrowanego podejścia zgodnie z zasadami określonymi w ISPM nr 14 ⁽⁹⁾.

Ust. 2 lit. b) nie ma zastosowania w przypadkach, w których można jednoznacznie wykluczyć występowanie lub pojawienie się osobników dorosłych określonego agrofaga w określonej roślinie, określonym drewnie lub określonym drewnianym materiale opakowaniowym, oraz gdy Komisja została poinformowana na piśmie o przyczynach takiego wykluczenia.

Artykuł 7

Zniesienie obszaru wyznaczonego

Wyznaczony obszar może zostać zniesiony, jeżeli na podstawie kontroli występowania przewidzianych w art. 8 przez co najmniej cztery kolejne lata na obszarze wyznaczonym nie wykryto określonego agrofaga.

Wyznaczenie może również zostać zniesione, w przypadku gdy spełnione są warunki określone w art. 6 ust. 1.

Artykuł 8

Coroczne kontrole występowania na obszarach wyznaczonych i kontrole roślin wskaźnikowych

1. Na obszarach wyznaczonych właściwe organy przeprowadzają intensywne coroczne kontrole występowania, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031, na określonych roślinach w celu wykrycia występowania określonego agrofaga, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w opracowanej przez Urząd karcie kontroli występowania agrofaga *Aromia bungii*, i zgodnie z ust. 2–5 niniejszego artykułu.

⁽⁸⁾ Wytoczne odnośnie do programów zwalczania agrofaga – standard referencyjny ISPM nr 9 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym.

⁽⁹⁾ Zastosowanie zintegrowanych środków w systemowym podejściu do zarządzania ryzykiem związanym z agrofagiem – standard referencyjny ISPM nr 14 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym.

2. Kontrole występowania przeprowadza się zgodnie z art. 3 ust. 3 i 4 w celu wykrycia występowania określonego agrofaga.

W stosownych przypadkach jako uzupełnienie ocen wizualnych można wykorzystać drzewa wskaźnikowe.

Ponadto w stosownych przypadkach odpowiedzialny organ urzędowy przeprowadza ukierunkowane pobieranie próbek prowadzące do zniszczenia badanych roślin w wyniku ich przecięcia.

3. Projekt kontroli występowania uwzględnia przygotowane przez Urząd Ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania, a projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek stosowany w kontrolach występowania umożliwiają wykrycie, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 95 %, poziomu występowania określonego agrofaga wynoszącego 1 %.

4. W przypadkach wykorzystania roślin wskaźnikowych rośliny te podlegają kontrolom co najmniej raz w miesiącu w okresie lotu. Są one niszczone i badane, najpóźniej zanim określony agrofag zdąży zakończyć jeden pełny cykl życia na obszarze danego państwa członkowskiego.

5. Wyniki kontroli występowania przeprowadzonych na podstawie niniejszego artykułu przedstawia się Komisji przy użyciu jednego z formularzy określonych w załączniku II.

ROZDZIAŁ IV

ŚRODKI ZWALCZANIA I ŚRODKI OGRANICZAJĄCE ROZPRZESTRZENIANIE

Artykuł 9

Środki zwalczania

1. W celu zwalczania określonego agrofaga właściwe organy wprowadzają w strefach porażenia następujące środki:
 - a) natychmiastową ścinkę porażonych roślin i roślin wykazujących objawy spowodowane przez określonego agrofaga oraz całkowite usuwanie ich korzeni, jeżeli poniżej szyi korzeniowej porażonej rośliny zaobserwowano chodniki larwalne;
 - b) ścinkę wszystkich określonych roślin w promieniu co najmniej 100 m od porażonych roślin i badanie tych określonych roślin pod względem wszelkich oznak porażenia;
 - c) usuwanie, badanie i bezpieczne unieszkodliwianie roślin ściętych zgodnie z lit. a) i b), z zastosowaniem wszelkich niezbędnych środków ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się określonego agrofaga w trakcie ścinki i po jej zakończeniu;
 - d) usuwanie, badanie i bezpieczne unieszkodliwianie drewna i drewnianego materiału opakowaniowego związanych z porażeniem, z zastosowaniem wszelkich niezbędnych środków ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się określonego agrofaga w trakcie ścinki i po jej zakończeniu;
 - e) zakaz jakiegokolwiek przemieszczania potencjalnie porażonych roślin, drewna i drewnianego materiału opakowaniowego poza obszar wyznaczony;
 - f) ustalenie źródła porażenia poprzez identyfikację pochodzenia roślin, drewna, drewnianego materiału opakowaniowego i innych przedmiotów związanych z porażeniem oraz badanie ich pod kątem wszelkich oznak porażenia, w tym ukierunkowane pobieranie próbek prowadzące do zniszczenia badanych roślin w wyniku ich przecięcia;
 - g) w stosownych przypadkach zastąpienie określonych roślin innymi gatunkami, które nie są podatne na porażenie;
 - h) niedopuszczenie do występowania nowych określonych roślin na otwartej przestrzeni na obszarze, o którym mowa w lit. b), z wyjątkiem:
 - miejsc produkcji, o których mowa w pkt 17.4 załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072, oraz
 - roślin wskaźnikowych;
 - i) podnoszenie świadomości społecznej na temat zagrożeń związanych z określonym agrofagiem oraz środków przyjętych w celu zapobiegania jego wprowadzaniu na terytorium Unii i rozprzestrzenianiu się na nim, w tym warunków dotyczących przemieszczania określonych roślin, określonego drewna i drewnianego materiału opakowaniowego z wyznaczonego obszaru;

- j) specjalne środki w celu zaradzenia szczególnym problemom lub komplikacjom, co do których można mieć uzasadnione obawy, że uniemożliwią, utrudnią lub opóźnią zwalczanie, w szczególności problemom związanym z dostępnością i odpowiednią likwidacją wszystkich roślin porażonych lub u których podejrzewa się porażenie, bez względu na ich lokalizację, publiczną lub prywatną własność bądź osoby lub podmioty za nie odpowiedzialne;
- k) wszelkie inne środki, które mogą przyczynić się do zwalczania określonego agrofaga, zgodnie z ISPM nr 9 ⁽¹⁰⁾ i z zastosowaniem systemowego podejścia zgodnie z zasadami określonymi w ISPM nr 14 ⁽¹¹⁾.

W przypadkach wskazanych w lit. a), jeżeli nie ma możliwości usunięcia głęboko osadzonych pniaków i korzeni powierzchniowych, należy je rozdrobnić do głębokości co najmniej 40 cm poniżej poziomu powierzchni lub przykryć materiałem zabezpieczającym przed owadami. W przypadku gdy porażone rośliny wykryto poza okresem lotu określonego agrofaga, ścinę i usunięcie przeprowadza się przed rozpoczęciem następnego okresu lotu.

2. Coroczne urzędowe kontrole występowania na obszarze o szerokości co najmniej 1 km wokół miejsc produkcji, o których mowa w pkt 17.4 załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072, opierają się na opracowanych przez Urząd Ogólnych wytycznych dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin, a stosowane projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek umożliwiają określenie, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 99 %, poziomu występowania porażonych roślin wynoszącego 1 %.

3. W przypadku przemieszczania określonego drewna i drewnianego materiału opakowaniowego poza obszar wyznaczony, jeżeli na wyznaczonym obszarze nie są dostępne zakłady obróbki lub przetwarzania, określone drewno lub drewniany materiał opakowaniowy przemieszcza się pod kontrolą urzędową i w warunkach zamkniętych w taki sposób, aby uniemożliwić rozprzestrzenianie się określonego agrofaga, do najbliższego zakładu znajdującego się poza obszarem wyznaczonym w celu zapewnienia natychmiastowej obróbki lub przetwarzania zgodnie z pkt 33–35 załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072.

Właściwy organ prowadzi w odpowiednim czasie coroczne kontrole występowania określonego agrofaga w drodze kontroli określonych roślin na obszarze o szerokości co najmniej 1 km od tego zakładu obróbki lub przetwarzania.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy lit. b), jeżeli właściwy organ stwierdzi, że ściną jest niewłaściwa w przypadku ograniczonej liczby pojedynczych roślin ze względu na ich szczególną wartość społeczną, kulturową lub środowiskową, rośliny te poddaje się comiesięcznemu indywidualnemu badaniu pod kątem wszelkich oznak porażenia i stosuje się środki stanowiące alternatywę dla ścin, które zapewniają wysoki poziom ochrony, w celu zapobieżenia możliwemu rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga z tych roślin.

Artykuł 10

Środki ograniczające rozprzestrzenianie

1. W strefie porażenia na obszarach wyznaczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania, wymienionych w załączniku I, właściwe organy wprowadzają następujące środki:
 - a) ścinę porażonych roślin i roślin wykazujących objawy spowodowane przez określonego agrofaga oraz całkowite usuwanie ich korzeni, jeżeli poniżej szyi korzeniowej porażonej rośliny zaobserwowano chodniki larwalne;
 - b) usuwanie, badanie i unieszkodliwianie wyciętych roślin zgodnie z lit. a) oraz ich korzeni przy zachowaniu niezbędnych środków ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się określonego agrofaga po zakończeniu ścin;
 - c) zakaz jakiegokolwiek przemieszczania potencjalnie porażonych roślin, drewna i drewnianego materiału opakowaniowego poza obszar wyznaczony;
 - d) w stosownych przypadkach zastąpienie określonych roślin innymi roślinami niepodatnymi na porażenie;

⁽¹⁰⁾ Wytyczne odnośnie do programów zwalczania agrofaga – standard referencyjny ISPM nr 9 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym. Opublikowano: 15 grudnia 2011 r.

⁽¹¹⁾ Zastosowanie zintegrowanych środków w systemowym podejściu do zarządzania ryzykiem związanym z agrofagiem – standard referencyjny ISPM nr 14 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym. Opublikowano: 8 stycznia 2014 r.

- e) niedopuszczenie do występowania w strefie porażenia nowych określonych roślin na otwartej przestrzeni, z wyjątkiem miejsc produkcji, o których mowa w pkt 17.4 załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072, oraz z wyjątkiem roślin wskaźnikowych;
- f) podnoszenie świadomości społecznej na temat zagrożeń związanych z określonym agrofagiem i środków wprowadzonych w celu zapobiegania jego wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w Unii, w tym warunków dotyczących przemieszczania określonych roślin, określonego drewna i drewnianego materiału opakowaniowego z wyznaczonego obszaru ustanowionego zgodnie z art. 5;
- g) specjalne środki w celu zaradzenia innym problemom lub komplikacjom, co do których można mieć uzasadnione obawy, że uniemożliwią, utrudnią lub opóźnią ograniczanie rozprzestrzeniania agrofaga, w szczególności problemom związanym z dostępnością i odpowiednią ściną i niszczeniem wszystkich roślin porażonych lub u których podejrzewa się porażenie, bez względu na ich lokalizację, własność lub osoby za nie odpowiedzialne;
- h) wszelkie inne środki, które mogą przyczynić się do ograniczenia rozprzestrzeniania się określonego agrofaga.

W przypadku lit. a), jeżeli nie ma możliwości usunięcia głęboko osadzonych pniaków i korzeni powierzchniowych, należy je rozdrobnić do głębokości co najmniej 40 cm poniżej poziomu powierzchni lub przykryć materiałem zabezpieczającym przed owadami. Czynności związane ze ściną rozpoczyna się natychmiast, jednak w przypadkach gdy porażone rośliny wykryto poza okresem lotu określonego agrofaga, ścinę i usunięcie przeprowadza się przed rozpoczęciem następnego okresu lotu.

Coroczne urzędowe kontrole występowania na obszarze o szerokości co najmniej 1 km wokół miejsc produkcji, o których mowa w pkt 17.4 załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072, opierają się na opracowanych przez Urząd Ogólnych wytycznych dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin, a stosowane projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek umożliwiają określenie, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 99 %, poziomu występowania porażonych roślin wynoszącego 1 %.

2. W przypadku przemieszczania określonego drewna i drewnianego materiału opakowaniowego poza obszar wyznaczony, jeżeli na wyznaczonym obszarze nie są dostępne zakłady obróbki lub przetwarzania, określone drewno lub drewniany materiał opakowaniowy przemieszcza się pod kontrolą urzędową i w warunkach zamkniętych w taki sposób, aby uniemożliwić rozprzestrzenianie się określonego agrofaga, do najbliższego zakładu znajdującego się poza obszarem wyznaczonym w celu zapewnienia natychmiastowej obróbki lub przetwarzania zgodnie z pkt 33–35 załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072.

Właściwy organ prowadzi w odpowiednim czasie coroczne kontrole występowania określonego agrofaga w drodze kontroli określonych roślin na obszarze o szerokości co najmniej 1 km od tego zakładu obróbki lub przetwarzania.

3. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania określonego agrofaga w strefie buforowej zastosowanie mają art. 17 i 18 rozporządzenia (UE) 2016/2031.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

Sprawozdawczość

Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim sprawozdanie zawierające następujące informacje:

- a) środki wprowadzone w poprzednim roku kalendarzowym na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz wyniki stosowania środków przewidzianych w art. 3–10;
- b) liczbę próbek pobranych zgodnie z art. 8 ust. 2;
- c) powody zastosowania odstępstwa przewidzianego w art. 9 ust. 4 oraz środki wprowadzone w jego wyniku.

*Artykuł 12***Uchylenie decyzji wykonawczej (UE) 2018/1503**

Decyzja wykonawcza (UE) 2018/1503 traci moc.

*Artykuł 13***Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 3 ust. 2, art. 5 ust. 5 lit. b) oraz art. 8 ust. 3 stosuje się od dnia 1 stycznia 2027 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

Obszary wyznaczone do celów ograniczania rozprzestrzeniania

1. Włochy

Numer Europhyt/nazwa obszaru wyznaczonego	Część obszaru wyznaczonego (strefa porażenia/strefa buforowa)	Region	Gminy lub inne granice administracyjne/geograficzne
274/Kampania	Strefa porażenia	Kampania	Całe terytorium następujących gmin: Afragola, Arzano, Bacoli, Brusciano, Calvizzano, Cardito, Casalnuovo di Napoli, Casavatore, Casoria, Castello di Cisterna, Cercola, Crispano, Frattamaggiore, Frattaminore, Grumo Nevano, Isola di Ischia, Marano, Mariglianella, Massa di Somma, Melito di Napoli, Monte di Procida, Mugnano di Napoli, Napoli, Ottaviano, Pollena Trocchia, Pomigliano D'Arco, Pozzuoli, Procida, San Giorgio a Cremano, San Giuseppe Vesuviano Część następujących gmin: Acerra, Angri, Aversa, Boscoreale, Boscorecase, Caivano, Castel Volturno, Cesa, Ercolano, Giugliano in Campania, Marigliano, Mondragone, Nola, Orta di Atella, Palma Campania, Poggiomarino, Pompei, Portici, Qualiano, Quarto, San Gennaro Vesuviano, San Marzano Sul Sarno
	Strefa buforowa	Kampania	Całe terytorium następujących gmin: Lusciano, Parete, Torre Annunziata. Część następujących gmin: Acerra, Angri, Aversa, Boscoreale, Boscorecase, Caivano, Camposano, Cancelli ed Arnone, Carbonara di Nola, Carinaro, Casaluce, Casola di Napoli, Castellammare di Stabia, Castel Volturno, Cicciano, Cimitile, Corbara, Domicella, Ercolano, Gragnano, Gricignano di Aversa, Lettere, Liveri, Maddaloni, Marcianise, Marigliano, Mondragone, Nocera Inferiore, Nola, Orta di Atella, Pagani, Palma Campania, Poggiomarino, Pompei, Portici, Qualiano, Quarto, San Felice a Cancelli, San Gennaro Vesuviano, San Marcellino, San Marzano Sul Sarno, San Paolo Belsito, San Valentino Torio, San Vitaliano, Santa Maria la Carità, Sant'Antonio Abate, Sant'Arpino, Sant'Egidio del Monte Albino, Sarno, Saviano, Scafati, Scisciano, Striano, Succivo, Teverola, Torre del Greco, Trecase, Trentola Ducenta, Villa Literno, Villaricca

2. Niemcy

Numer Europhyt/nazwa obszaru wyznaczonego	Część obszaru wyznaczonego (strefa porażenia/strefa buforowa)	Region	Gminy lub inne granice administracyjne/geograficzne
825/Rosenheim/Kolbermoor	Strefa porażenia	Południowa Bawaria	Części miast Kolbermoor i Rosenheim
	Strefa buforowa	Południowa Bawaria	Części miast Bad Aibling, Kolbermoor i Rosenheim Części gmin Bad Feilnbach, Großkarolinenfeld, Neubeuern, Raubling Rohrdorf, Schechen i Stephanskirchen

Wzory formularza na potrzeby przekazywania wyników kontroli występowania przeprowadzonych na podstawie art. 8

CZĘŚĆ A

1. **Wzór formularza na potrzeby przekazywania wyników corocznych kontroli występowania**

[illegible]

2. Instrukcje wypełniania formularza

Jeżeli wypełniono niniejszy formularz, nie należy wypełniać formularza w części B niniejszego załącznika.

Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie tego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.

Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.

Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: zwalczanie lub ograniczanie rozprzestrzeniania. W zależności od liczby OW przypadającej na agrofaga i zastosowanego na nich podejścia należy dodać stosowną liczbę wierszy.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając stosowną liczbę wierszy: strefa zakażona (SZ) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SZ, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 20 km przylegające do SB, wokół szkółek), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając jeden z następujących opisów:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. ogród prywatny; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dziko rosnące na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 7: należy wskazać obszary ryzyka rozpoznane na podstawie biologii danego agrofaga/danych agrofagów, występowania roślin żywicielskich, warunków ekoklimatycznych oraz zagrożonych lokalizacji.

Kolumna 8: należy wskazać obszary ryzyka uwzględnione w kontroli występowania, spośród tych określonych w kolumnie 7.

Kolumna 9: należy wskazać: rośliny, owoce, nasiona, glebę, materiał opakowaniowy, drewno, maszyny, pojazdy, wodę, inne, aby określić konkretny przypadek.

Kolumna 10: należy podać wykaz gatunków/rodzajów roślin objętych kontrolą występowania, stosując jeden wiersz dla każdego gatunku/rodzaju roślin.

Kolumna 11: należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrolę występowania.

Kolumna 12: należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”.

Kolumny 13 i 14: należy wskazać wyniki, w stosownych przypadkach, podając dostępne informacje w odpowiednich kolumnach. Próbkę „nieokreśloną” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 15: należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania, w przypadkach stwierdzenia występowania w SB. Nie ma potrzeby podawania numeru powiadomienia o pojawie agrofagów, jeżeli właściwy organ uznał, że stwierdzenie występowania jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W tym przypadku należy wskazać powód niepodawania tych informacji w kolumnie 16 („Uwagi”).

Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.

Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: zwalczanie lub ograniczanie rozprzestrzeniania. W zależności od liczby OW przypadającej na agrofaga i zastosowanego na nich podejścia należy dodać stosowną liczbę wierszy.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając stosowną liczbę wierszy: strefa zakażona (SZ) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SZ, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 20 km przylegające do SB, wokół szkółek), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając jeden z następujących opisów:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. ogrody prywatne; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dziko rosnące na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 7: należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrole występowania.

Kolumna 8: należy wskazać wybraną populację docelową, podając odpowiednio wykaz gatunków/rodzajów żywicielskich i obszar. Populację docelową definiuje się jako zbiór jednostek kontrolnych. Jej wielkość jest określana zwykle na potrzeby użytków rolnych w hektarach, ale mogą to być działki, pola, szklarnie itp. Należy uzasadnić swój wybór w części dotyczącej podstawowych założeń. Należy wskazać jednostki kontrolne objęte kontrolą występowania. „Jednostka kontrolna” oznacza rośliny, części roślin, towary, materiały, wektory agrofagów, które zostały poddane ocenie w celu zidentyfikowania i wykrycia agrofagów.

Kolumna 9: należy wskazać poddane kontroli występowania jednostki epidemiologiczne wraz z ich opisem i jednostką miary. „Jednostka epidemiologiczna” oznacza jednorodny obszar, na którym interakcje między agrofagiem, roślinami żywicielskimi oraz czynnikami i warunkami abiotycznymi i biotycznymi doprowadziłyby do tej samej sytuacji epidemiologicznej w przypadku wystąpienia agrofaga. Jednostki epidemiologiczne są elementami podziału populacji docelowej, które są jednorodne pod względem epidemiologii i obejmują co najmniej jedną roślinę żywicielską. W niektórych przypadkach cała populacja żywicielska w danym regionie/na danym obszarze/w danym państwie może zostać określona jako jednostka epidemiologiczna. Mogą to być regiony wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS), obszary miejskie, lasy, ogrody różane lub gospodarstwa rolne bądź hektary. Wybór jednostek epidemiologicznych należy uzasadnić w części dotyczącej podstawowych założeń.

Kolumna 10: należy wskazać metody stosowane podczas kontroli występowania, w tym liczbę czynności wykonanych w każdym przypadku, w zależności od szczególnych wymagań prawnych dotyczących każdego z agrofagów. Wskazać „brak”, jeżeli informacje w określonej kolumnie nie są dostępne.

Kolumna 11: należy podać szacunkową ocenę skuteczności pobierania próbek. Skuteczność pobierania próbek oznacza prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny. W przypadku wektorów jest to skuteczność metody pod względem wychwycenia wektora dodatkiego, gdy wektor taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania. W przypadku gleby jest to skuteczność wyboru próbki gleby zawierającej agrofaga, gdy agrofag taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania.

Kolumna 12: „czułość metody” oznacza prawdopodobieństwo prawidłowego wykrycia występowania agrofaga daną metodą. Czulość metody definiowana jest jako prawdopodobieństwo, że test na rzeczywiście dodatnim żywicielu da wynik dodatni. Wartość tę uzyskuje się przez pomnożenie wartości określającej skuteczność pobierania próbek (tj. prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny) przez wartość określającą czułość diagnostyczną (uzyskaną na podstawie oceny wizualnej lub badania laboratoryjnego wykorzystywanego w procesie identyfikacji).

Kolumna 13: należy podać czynniki ryzyka w różnych wierszach, wypełniając tyle wierszy, ile jest konieczne. Dla każdego czynnika ryzyka należy wskazać poziom ryzyka i odpowiadające mu ryzyko względne oraz udział populacji żywicielskiej.

Kolumna B: należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”. Informacje, które należy przedstawić w tych kolumnach, są związane z informacjami zawartymi w kolumnie 10 „Metody wykrywania”.

Kolumna 18: należy wskazać liczbę miejsc, w których założono pułapki, jeżeli liczba ta różni się od liczby pułapek (kolumna 17) (np. ta sama pułapka jest wykorzystywana w różnych miejscach).

Kolumna 21: należy wskazać liczbę próbek, w przypadku których stwierdzono wynik dodatni lub ujemny lub w przypadku których wynik nie został określony. Próbkę „nieokreślone” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 22: należy wskazać powiadomienia o pojawieniu się agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania. Nie ma potrzeby podawania numeru powiadomienia o pojawieniu się agrofagów, jeżeli właściwy organ uznał, że stwierdzenie występowania jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W tym przypadku należy wskazać powód niepodawania tych informacji w kolumnie 25 („Uwagi”).

Kolumna 23: należy wskazać czułość kontroli występowania zgodnie z międzynarodowym standardem dla środków fitosanitarnych (ISPM) 31. Tę wartość osiągniętego poziomu ufności w odniesieniu do niewystępowania agrofaga oblicza się na podstawie przeprowadzonych badań (lub pobranych próbek), biorąc pod uwagę czułość metody i szacowane nasilenie agrofaga.

Kolumna 24: należy wskazać szacowane nasilenie na podstawie szacunków przed kontrolą występowania dotyczących prawdopodobnego rzeczywistego nasilenia agrofaga na danym polu. Szacowane nasilenie określa się jako cel kontroli występowania i odpowiada ono kompromisowi, który ustalają osoby zarządzające ryzykiem pomiędzy ryzykiem wystąpienia agrofaga a zasobami dostępnymi na potrzeby kontroli występowania. Zazwyczaj na potrzeby kontroli wykrywającej przyjmuje się wartość równą 1 %.